

АПЕЛАЦИОНИОТ СУД СКОПЈЕ во совет составен од Претседателот на Судот Љиљана Ивановска Шопова, како претседател на советот и судиите Африм Фидани и Јани Нича, членови на советот, со записничар Ирена Јањиќ, судски соработник, постапувајќи по жалбата на осомничениот Сеад Кочан од С., изјавена преку бранителот Адвокатско друштво Никола Додевски-адвокат Никола Додевски од С., против решението на Кривичниот совет на Основниот суд Скопје 1 С. КС.бр.41/17 од 07.03.2017 година, на јавната седница одржана на 15.03.2017 година, во присуство на Јавните обвинители од Јавното обвинителство за гонење кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите, Гаврил Бубевски и Артан Ајро и бранителот на осомничениот Сеад Кочан, Никола Додевски, адвокат од С., врз основа на одредбата од чл.443 ст.3 од Законот за кривичната постапка, донесе

РЕШЕНИЕ

ЖАЛБАТА на осомничениот Сеад Кочан од С., изјавена преку бранителот Адвокатско друштво Никола Додевски-адвокат Никола Додевски од С., ДЕЛУМНО СЕ УВАЖУВА.

РЕШЕНИЕТО на Кривичниот совет на Основниот суд Скопје 1 С. КС.бр.41/17 од 07.03.2017 година, СЕ ПРЕИНАЧУВА и гласи:

ПРЕДЛОГОТ ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ МЕРКА ПРИТВОР против осомничениот Сеад Кочан од С., поднесен од страна на Јавното обвинителство за гонење кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите НСК-КО.бр.4/17 од 28.02.2017 година, ДЕЛУМНО СЕ УВАЖУВА.

ПРОТИВ осомничениот Сеад Кочан од С. со ЕМБГ ... од татко ..., мајка ..., роден на ... година во С., со адреса на живеење на ул. ... бр. ..., Општина ..., писмен, ..., државјанин на РМ, сооснивач на правното лице ДГТТ „...“ ДОО С., основач на Трговско Радиодифузно Друштво „...“ ДООЕЛ С., еден од основачите на Здружението за промоција и поддршка на активности за надминување на јазот за финансирање ... на М., еден од основачите и Претседател на ... од М. ... С., овластен потписник на сметките на правното лице Друштво за производство, трговија и услуги „...“ С., поради постоење на основано сомневање дека сторил кривично дело Злоупотреба на постапката за јавен повик, доделување на договор за јавна набавка или јавно-приватно партнерство од чл.275-в ст.3 в.в со ст.1 од КЗ, СЕ ОПРЕДЕЛУВА МЕРКА ПРИТВОР во траење од 30 дена, сметано од денот на неговото пронаоѓање и лишување од слобода, а поради постоење на причината предвидена во чл.165 ст.1 т.1 од ЗКП.

СЕ НАЛОЖУВА на овластените службени лица од МВР на РМ, СВР С., ОЕКР, Единица за извиди и потраги, Одделение за потраги С., по пронаоѓање и лишување од слобода на осомничениот Сеад Кочан, да го спроведат на издржување на мерката притвор во КПУ Затвор С.-С., а за истото веднаш да биде

известен Основниот суд Скопје I С..

Образложение

Кривичниот совет на Основниот суд Скопје I С., постапувајќи согласно чл.169 ст.3 в.в. ст.4 в.в со ст.5 в.в. со чл.165 ст.1 т.1, 2 и 3 од Законот за кривичната постапка (во натамошниот текст ЗКП), со обжаленото решение, ја уважил жалбата изјавена од Јавното обвинителство за гонење кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите НСК-КО.бр.4/17 од 03.03.2017 година, против решението на судијата на претходна постапка на Основниот суд Скопје I С. КПП.бр.144/17 од 02.03.2017 година. Решението на судијата на претходна постапка на првостепениот суд КПП.бр.144/17 од 02.03.2017 година, ја преиначува, така што предлогот за определување мерка притвор против осомничениот Сеад Кочан од С. поднесен од страна на Јавното обвинителство за гонење кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите НСК-КО.бр.4/17 од 28.02.2017 година, го уважил и против осомничениот Сеад Кочан од С., поради постоење на основано сомневање дека сторил кривично дело Злоупотреба на постапката за јавен повик, доделување на договор за јавна набавка или јавно-приватно партнерство од чл.275-в ст.3 в.в со ст.1 од КЗ, определил мерка притвор во траење од 30 дена, сметано од денот на неговото пронаоѓање и лишување од слобода, а поради постоење на причината предвидена во чл.165 ст.1 т.1, 2 и 3 од ЗКП. Воедно им наложил на овластените службени лица од МВР на РМ, СВР С., ОЕКР, Единица за извиди и потраги, Одделение за потраги С., по пронаоѓање и лишување од слобода на осомничениот Сеад Кочан, да го спроведат на издржување на мерката притвор во КПУ Затвор С.-С., а за истото веднаш да биде известен Основниот суд Скопје I С..

Незадоволен од вака донесеното решение, осомничениот Сеад Кочан од С., преку бранителот Адвокатско друштво Никола Додевски-адвокат Никола Додевски од С., изјавил навремена жалба, со која го обжалува истото поради суштествена повреда на одредбите на кривичната постапка од чл.415 ст.1 т.11, в.в со чл.444 ст.1 в.в со чл.427 ст.1 т.1 од ЗКП и чл.415 ст.3 од ЗКП, со предлог второстепениот суд да донесе решение со кое жалбата на осомничениот изјавена преку неговиот бранител ќе ја уважи, обжаленото решение да се преиначи така што жалбата на Јавното обвинителство за гонење кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите да се одбие како неоснована, а решението на судијата на претходна постапка на Основниот суд Скопје I С. КПП.бр.144/17 од 02.03.2017 година да се потврди, а осомничениот Сеад Кочан да се пушти на слобода веднаш.

Бранителот на осомничениот Адвокатско друштво Никола Додевски-адвокат Никола Додевски од С. доставил и дополнение на истакнатите жалбени наводи во кои потенцира дека жалбата го задржува извршувањето на решението и дека во законот воопшто не е предвидено дека жалбата не го задржува

извршувањето на решението, со што првостепениот суд сторил флагрантно прекршување на владеењето на правото и ги злоупотребил своите законски овластувања, на начин што му дал извршност на решението пред неговата правосилност.

Одговор на изјавената жалба од страна на осомничениот Сеад Кочан, преку бранителот, доставило Јавното обвинителство за гонење кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите, во кој одговор се осврнува поодделно на истакнатите жалбени наводи во поднесената жалба во смисла зошто смета дека истите треба да се одбијат како неосновани, со укажување дека осомничениот Сеад Кочан е во бегство и се крие од органите на прогонот, од кои причини предлага Кривичниот совет на Апелациониот суд Скопје да ја одбие изјавената жалба како неоснована и да го потврди решението на Кривичниот совет на Основниот суд Скопје I С. КС.бр.41/17 од 07.03.2017 година, со посебен предлог врз основа на чл.169 ст.5 од ЗКП, да бидат известени за датумот на одржување на седницата пред второстепениот суд.

Советот на овој суд постапувајќи во предлогот во одговорот на жалба закажа и одржа јавна седница на 15.03.2017 година во присуство на Јавните обвинители од Јавното обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите, Гаврил Бубевски и Артан Ајро, бранителот на осомничениот Сеад Кочан, Никола Додевски адвокат од С..

Откако се констатира дека се исполнети законските претпоставки за одржување на јавната седница, Претседателот на судот, како претседател на советот, поднесе извештај за состојбата на работите по предметот, по што се даде збор на присутните странки.

Бранителот на осомничениот Сеад Кочан, Никола Додевски адвокат од С. на јавната седница наведе дека се работи за предмет кој според своето значење е важен за правна практика на судот, обвинителството не го докажало основаното сомневање за сторено кривично дело, не само што не се докажало туку истото не е и не може да претставува околност за определување на мерката притвор, аргументите одбраната ги давала во сите досегашни фази на постапката, Европската конвенција не е применета. Оттука, наведе дека треба да се обрне внимание на случајот Боиченцо против Молдавија, станува збор за кршење на конвенцијата на човекови права. Барањето за определување на мерка притвор доведено во корелација со делото за кое се сомничи осомничениот, се сведува на околност која не може да се смета како околност за определување на мерка притвор. Нема релевантни докази дека осомничениот го сторил делото, а приложените докази не се релевантни и истите не можат да претставуваат основ за определување на притвор. Обвинителството не створило за веројатно дека осомничениот го сторил делото, односно доставило докази од кои произлегува

дека се извршени набавките т.е дејствијата. Располагањето се стекнува со потпишување на договорот, капарот бил платен и машините биле на располагање, целата јавна набавка била извршена, па поради тоа нема изигрување на јавната набавка. Се вели дека има невестината бројка на бараните работници, се барале 30 работници, а понудувачот понудил 53 вработени, а обвинителството тврди дека на 3 вработени им бил прекинат работниот однос, па и да било така, пак вкупниот број на работници е доволен од бараниот, па тука не може да стане збор за фалсификување на тендерот. Специланото јавно обвинителство прави конструирано кривично дело. Бранителот на осомничениот, Никола Додевски на судот му прилага доказ за вработени лица. Сеад Кочан се товари дека дал дробилка која не била подобна за наведената работа, меѓутоа тој понудил дробилка која била со капацитет и карактеристики која одговара на она што се барало. Две дробилки биле понудени во тендерот од вкупно 600 тони/ на час капацитет. Нема основани причини осомничениот Сеад да биде во притвор. Цитира чл.167 ст.2 од ЗКП. Нема основано сомневање дека осомничениот го сторил делото. Во одговорот на жалба обвинителство прифаќа дека треба да има основано сомневање дека е сторено делото. Судот бил должен да ги образложи причините за определување на мерката притвор на оваа околност. Цитира случај Плесо против Унгарија. Во овој предмет без овој елемент, основано сомневање, решението е правно невалидно. Обвинителството побарало притвор само за Сеад Кочан, а за другите осомничени е предложена само мерка и тоа каква, да не може да дава јавни набавки. Станува збор за дискриминаторски однос на судот према осомничените, со оглед дека само Сеад Кочан е ставен во притвор. Сеад Кочан е сопственик на медиум ... и тука е целата хајка према него. Судот ги пробил роковите за одлучување по изјавената жалба на одбраната. Покрај различниот третман на осомничениот, постои и друга ситуација, а тоа е дека сите фирми доброволно ги давале документите и тоа најрелевантните документи, сите тие класери биле предадени, па оттука неосновано е тврдењето дека сега би се попречувала постапката, кога во оваа фаза се единствено на потег на вештаците, па не можно е осомничениот да влијае на истите. Вештачењето се спроведува независно и нема друго дејствие единствено останува вештачењето од лиценцирани вештаци. При една ваква ситуација нема пречка за водење на постапката. Нема потреба од притвор за да се спроведе оваа постапка. Се потенцира дека осомничениот е во бегство и се крие на органите на прогон. Према Сеад Кочан нема правосилно судско решение и истиот не може да се смета дека е во бегство. Не може да се смета дека е во бегство, од причина што дури следниот ден им е предадено решение за определување на притвор. Сеад Кочан е заминат на службен пат 2 дена пред да му се определи притвор. Факт е дека отпосле е донесено решението за определување на мерката притвор. Во решението со големи букви е наведено дека жалбата не го задржува извршувањето и не е наведен член затоа што нема таков член. Членот 169 не предвидува ситуација кога решението се преиначува, жалбата да го задржува извршувањето. Станува збор за неправосилно решение и втопростепениот суд треба да одлучи за тоа дали осомничениот треба да биде во притвор. Се применува чл.442 од ЗКП, кој има суспензивно дејство со оглед дека има контрадикторност на две решение каде во едното се вели дека нема место за притвор, а во другото

дека треба да биде во притвор. Со делегирана суспензивност на решението, кое не е правосилно, незаконски е распишана потерницата. Станува збор за грубо кршење на Законот и треба второстепениот суд да ги исправи тие неправилности. Во чл.169 ст.4 од ЗКП, е наведено дека кривичниот совет на второстепениот суд е должен истиот да одлучи во рок од 48 часа. Првостепениот суд го заборавил предметот поради викенд и затоа се пробиени роковите. Во чл 97 од ЗКП, е наведено дека роковите не можат да се продолжат. По предметот не е постапувано со должно внимание како спрема итен предмет со точно определени рокови. Рокот може да се продолжи само по барање на осомничениот и одбраната, а во овој случај само станува збор за една ситуација дека Сеад Кочан е жртва на хајка, како на познат бизнисмен и сопственик на медуим. Го замолува советот на овој суд да ги игнорира наводите дека осомничениот Сеад Кочан е во бегство. Во поглед на делот на бегство е наведено дека осомничениот Сеад е богат човек и затоа ќе бега, но тоа не може да биде релевантен факт кој говори за бегство. Висината на казната, исто така не може да се смета за околност кој укажува на опасност од бегство. Треба овој суд да укаже на првостепените судови дека практиката на судот на човекови права е битна при одлучувањето. Решението на првостепениот суд е комплетно неаргументирано и без причини за определување на мерка притвор. По однос на причините за повтрорување на делото судот навел дека осомничениот сеуште е управител на фирмата, кое нешто не е вистина со оглед на тековната состојба. По секоја цена се одело кон тоа осомничениот да оди во притвор. Исто така, како околност ја навел причината дека тој го познавал Законот за јавните набавки, ова е апсурдно тврдење кое не може да биде опасност поради која ќе се определи притвор. Како причина е наведена и имотната корист, која не може да се смета за имотна корист, од причина што работите се изработени и нема никаква прибавена корист. Целата набавна цена е платена и немало никаква намера за прибавување на имотна корист. Обвинителството со ништо не докажало дека има основано сомнение за сторено кривично дело. Судот за човекови права во своите пресуди наведува дека не може да се даваат апстрактни наводи и неценењето на индивидуалните околностите е кршење на Законот, како и тоа дека не може да е ирелевантен фактот што осомничениот е неосудуван. Предложи жалбата да се уважи, а решението да се преиначи на начин што осомничениот ќе биде пуштен на слобода, со што минимално ќе се ублажи штетата.

Јавниот обвинител од јавното обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите Гаврил Бубевски на јавната седница истакна дека останува кон одговорот на жалбата дека решението е во целост законито. Во случајот немало потреба да се реагира, затоа што во целост го подржуваат првостепеното решение. Истакна дека деч од пресудите од Европскиот суд за човекови права, кои ги цитира одбраната, се однесуваат за постапка пред истражен судија, по стариот закон, а основаното сомнение го цени Јавниот обвинител во новата постапка. Според документацијата која Сеад Кочан ги приложил, произлегува основано сомневање дека осомничениот го сторил делото. Факт е дека осомничениот го добил тендерот, меѓутоа со друга документација. Потенцираше

дека Европската конвенција, во ситуација кога осомничениот е во бегство нема воопшто да ја разгледува жалбата. Не е точно дека осомничениот ја напуштил земјата два дена пред донесување на решението. Не е точно дека осомничениот не е во бегство, не се јавил никаде 8 дена, него го нема, што ќе утврдуваме при бегство кога истото е реализирано. Додека е истрагата постојат причините за определување на мерката притвор. Самиот Сеад Кочан истакнал дека е одговорен за се. Никој не знае каде е осомничениот. Единствено што останува на овој суд е да го потврди обжаленото решение.

Јавниот обвинител од јавното обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите Артан Ајро по однос на измените на тековната состојба наведе дека точно е дека е извршена промена, но пријавата е поднесена на 02.03.2017 година, а е одобрена на 06.03.2017 година, односно на 03.03.2017 година, кога е дадена жалбата, лицето Сеад Кочан бил управител, а сопственик сопругата, а денес управител е сопругата. Капацитетот што се барал не одговарал и има и постојат докази за основано сомневање за сторено кривично дело. По однос на дробилицата спецификите не се тие, предуслов било да има дробилица со најмалку 350 тони на час, а не 250 тони на час, како што имал осомничениот.

Бранителот Никола Додевски, во реплика наведе дека ни судот ни Јавното обвинителство му образложило дека жалбата го задржува решението, никаде не е ставен членот. Тие немале правосилно решение и со тоа осомничениот не може да се смета дека е во бегство. Пресудите на ЕКЧП не се однесуваат на стариот закон. Нема постоење на основано сомневање и тоа единствено судот може да го каже, а не обвинителството, а тоа што не се знае каде е осомничениот, не е основ за бегство.

Јавниот обвинител од Јавното обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите Гаврил Бубевски истакна дека Законот е јасен и обжаленото решение е извршно.

Бранителот Никола Додевски, повторно потенцираше дека при ценење на околностите за притвор треба да се ценат причините за основаноста на сомневањето и прилага сентенци на судот, а наведува дека законитоста ја испитува судот, а не обвинителството.

Апелациониот суд Скопје постапувајќи по изјавената жалба, откако ги разгледа списите приложени кон предметот, обжаленото решение, жалбата, дополнението на жалба, одговорот на жалба и наводите истакнати на јавната седница, утврди:

Жалбата е делумно основана.

Советот на овој суд го ценеше жалбениот навод за сторена суштествена

повреда на одредбите на кривичната постапка од чл.415 ст.1 т.11 од ЗКП, меѓутоа истиот не го прифати како основан со оглед да обжаленото решение не содржи такви недостатоци поради кои што не би можело да биде испитано. Воедно, неосновани се жалбените наводи за повреда на одредбите од чл.415 ст.3 од ЗКП, од причина што судот не сторил повреда на одредбите на постапката со повредување на правото на одбрана кое нешто би влијаело, или можело да влијае врз законитото донесување на решението, или правото на осомничениот на правично судење.

Во наводите на осомничениот истакнати во жалбата, изјавена преку неговиот бранител се наведува дека во обжаленото решение за продолжување на мерката притвор према осомничениот не се наведени причините што претставуваат законски основ за мерката притвор, предвидени со одредбата од чл.165 ст.1 т.1 од ЗКП, односно дека истите се наведени неаргументирано и во спротивност на одредбите од ЗКП и ЕКЧП, а дека околностите што ги навел судот, не укажуваат на опасност од бегство.

Советот на овој суд ги ценеше погоре истакнатите жалбени наводи, па испитувајќи го обжаленото решение, утврди дека истите се неосновани, па така во обжаленото решение судот ги образложил причините за определување на мерката притвор од чл.165 ст.1 т.1 од ЗКП, поради што овој суд го прифати делот од образложението на решението на Кривичниот совет на Основниот суд Скопје I С. КС.бр.41/17 од 07.03.2017 година, за натамошно постоење на причините за определување на мерката притвор поради постоење на опасност од бегство.

Имено, согласно со одредбата од чл.165 ст.1 точ.1 од ЗКП, мерката притвор против лице за кое постои основано сомневање дека сторило кривично дело, доколку притворот е неопходен за непречено водење на кривичната постапка, може да се определи, меѓу другото, и ако тоа лице се крие, ако не може да се утврди неговиот идентитет или ако постојат други околности што укажуваат на опасност од негово бегство.

Во контекст на погоренаведената законска одредба, правилно нашол првостепениот суд дека околностите во врска со специфичноста на противправните дејствија за кои постои основано сомневање дека се превземени од страна на осомничениот Сеад Кочан, карактерот, видот и тежината на предметното кривично дело, како и начинот на извршувањето, упатуваат на постоење опасност од бегство на осомничениот. Воедно, правилно нашол првостепениот суд дека како дополнителна околност која укажува на опасност од бегство претставува и околноста во врска со неговите лични и материјални прилики кој што е имотен човек, со што на истиот би му се овозможило да се крие и стане недостапен на органите на прогонот, како на територија на Република Македонија, така и надвор од нејзините граници, дотолку повеќе што неспорен е фактот дека осомничениот често патува надвор од земјата.

Во оваа фаза на постапката, опасноста од бегство се поткрепува и со

самиот факт што видно од списите на предметот, вратените доставници за достава на сега обжаленото решение на осомничениот Сеад Кочан, при што истиот е баран два пати на посочената адреса и тоа на 10.03.2017 година и на 13.03.2017 година, од страна на судскиот доставувач е констатирано дека осомничениот не е достапен на пријавената адреса, од доставеното известување до Основниот суд Скопје I С., од страна на МВР и тоа Рег.бр.... од 10.03.2017 година, е видно дека осомничениот на ГП ... на 09.03.2017 година во 13,53 часот, ја напуштил РМ, со моторно возило со Рег. таблица ..., со прилог фотокопија од телеграма бр.... од 10.03.2017 година од МВР-Оддел за гранични работи и миграции до СВР С. ОЕКР Единица за потраги со предмет одговор на барање за проверка на лице, известуваат дека лицето Сеад Кочан последен пат во системот за контрола на патници и возила евидентира на 09.03.2017 година на излез од РМ на ГП ... со возило со рег бр. ... и фотокопија од Службена белешка ..., во која е наведено дека постапувајќи по наредбата ОСС1 КС бр.41/17 на наведената адреса на живеење лицето Сеад Кочан на ден 10.03.2017 година, не било затекнато, а на истата адреса била затекната неговата сопруга А. К. која не знаела да посочи каде може да биде нејзиниот сопруг, па во таа смисла против истиот е побарано и е распишана Меѓународна потерница и екстрадиција.

Од погоре наведените причини, произлегува дека осомничениот Сеад Кочан е во бегство и е недостапен на органите на прогон и се до овој момент на постапката нема било какво сознание каде истиот се наоѓа, поради што постојат причините за определување на мерка притвор од чл.165 ст.1 т.1 од ЗКП.

Советот на овој суд ги ценеше жалбените наводи со кои се негира постоењето на основот за продолжување на мерката притвор определен во одредбата од чл.165 ст.1 т.1 на овој закон, истакнувајќи дека не постои опасност од бегство на осомничениот, а дека висината на предвидената казна, видот, карактерот и тежината на стореното кривично дело не можат да бидат критериум за оценка на оваа околност, како и дека овој основ е паушално определен, меѓутоа ваквите жалбени наводи не ги прифати како основани.

По оценка на овој суд околностите на конкретниот кривичен случај, врзани со специфичноста, видот и тежината, начинот на извршување на делото, како и карактерот на кривичното дело за кое е поведена постапката, видот и висината на предвидената казна за истото, кои ги ценел првостепениот суд, како околности укажуваат на опасност од бегство, со што се исполнети законските претпоставки за продолжување на мерката притвор согласно чл.165 ст.1 т.1 на ЗКП. Ова дотолку повеќе што првостепениот суд ценел и дополнителни околности кои ја нагласуваат опасноста од бегство на осомничениот кои се образложени во обжаленото решение, како и во претходните ставови од оваа одлука, во смисла на околности од лична и материјална природа, па неможе да стане збор дека единствено овие околности биле критериум за определување на мерка притвор према осомничениот.

Жалбените наводи со кои се негира дека осомничениот е сторител на

предметното кривично дело и кривичната одговорност на страна на осомничениот, овој суд ги оцени како ирелевантни за потребите на предметната жалбена постапка, бидејќи во овој момент единствено се одлучува дали постојат причините за мерката притвор предвидени во одредбата чл.165 ст.1 на ЗКП.

Советот на овој суд при одлучувањето ги имаше во предвид околностите кои се однесуваат на семејната состојба на осомничениот, односно околноста што истиот има оформено свое потесно семејство, како и околноста дека има засновано редовен работен однос, меѓутоа најде дека наведените околности не претставуваат доволна гаранција за обезбедување на негово присуство и дека ваквите околности не ја елиминираат опасноста од бегство, наспроти сите погоре наведени околности кои укажуваат на постоење на причините што како законски основ за мерката притвор предвидени во чл.165 ст.1 т.1 од ЗКП.

Судот го ценеше жалбениот навод за сторена повреда на одредбите на Европската конвенција за заштита на човековите права и основните слободи, усвоена од страна на Советот на Европа, меѓутоа ваквиот жалбен навод не го прифати како основан, со оглед дека Конвенцијата утврдува загарантирано право на слобода и сигурност без можност за лишување од слобода, освен во законска постапка во определени случаи. Меѓу другото, согласно одредбата од чл.5 ст.1 т.1 од Конвенцијата, лишувањето од слобода е дозволено ако станува збор за законско лишување од слобода или притвор на лице со цел неговото приведување пред надлежни судски органи, кога постои оправдано сомнение дека тоа лице сторило кривично дело или кога тоа е неопходно за да се спречи извршувањето на кривично дело или бегство на обвинетиот по извршување на кривично дело.

Во тој контекст, Конвенцијата не го определува правото на слобода и сигурност како право без никакви ограничувања, со оглед на можноста истото да биде ограничено во строго определени случаи, меѓу кои се вбројува и опасноста од бегство, како што е тоа случај во предметната кривична постапка.

Од погоре наведените причини, овој суд оцени дека постојат причините за определување на мерката притвор према осомничениот Сеад Кочан од С., во смисла на чл.165 ст.1 т.1 од ЗКП. Меѓутоа, овој суд најде дека се основани жалбените наводи во делот со кој се оспоруваат причините поради кои првостепениот суд ја определил мерката притвор во смисла на чл.165 ст.1 т.2 и 3 од ЗКП.

Имено, првостепениот суд во образложението по однос на постоење причини за определување на мерка притвор по чл.165 ст.1 т.2 од ЗКП, во два става на страна 7 од обжаленото решение, ги наведува околностите дека во рамките на кривичната постапка, која е во фаза на истрага се обезбедени сите побарани материјали, документи и целокупната финансиска документација, од правното лице ... ДООЕЛ и од АД ..., меѓутоа дека опасност од попречување на кривичната постапка не се елиминира само со обезбедувањето на овие докази, бидејќи во текот на истрагата е потребно да биде изготвено економско

финансиско вештачење.

По наоѓање на овој суд, во конкретниов случај не постои причината за продолжување на мерката притвор предвидена во чл.165 ст.1 т.2 од ЗКП, бидејќи во образложението на одлуката на првостепениот суд нема доволно образложени причини, околности и факти кои постојат и кои би го оправдале стравот дека осомничениот ќе ги сокрие фалсификува или уништи трагите на кривичното дело, или дека постојат особени околности кои укажуваат дека истиот ќе ја попречува кривичната постапка со влијание врз сведоците, вештаците, соучесниците или прикривачите.

Имено, со оглед дека во оваа фаза на истрага се обезбедени сите побарани материјали, документи и целокупната финансиска документација, од правното лице ... ДООЕЛ и од АД ..., а останува само да биде изготвено и доставено економско финансиско вештачење, по наоѓање на овој суд не постои можност од попречување на кривичната постапка односно оневозможување да се спроведе наведеното дејствие, од страна на осомничениот, бидејќи се вештачи писмена документација, која се наоѓа кај обвинителството, кое го одбира и назначува вештакот и во чии простории се врши вештачењето. Ова дотолку повеќе што станува збор за вешти лица, специјализирани за својата област на познавање, кои се независни и самостојни во вршењето на вештачењето во рамките на овластувањето утврдено со Закон, како и тоа да вештакот е должен вештачењето да го врши стручно и совесно во согласност со правилата на науката и струката, етичките норми и професионалните стандарди и да го достави до нарачателот на вештачењето, во случајот обвинителството, па во конкретниов случај не постои причината за продолжување на мерката притвор предвидена во чл.165 ст.1 т.2 од ЗКП.

Поткрепа на ваквиот став на судот се и одлуките на Врховниот суд на Република М. ВКЖ 1 бр.31/2015 од 30.09.2015 година и ВКЖ1 бр.28/2015 од 21.08.2015 година, со кои се преиначени одлуки на Апелациониот суд Скопје КСЖ бр.374/15 од 13.08.2015 година и КСЖ бр.360/15 од 06.08.2015 година, како и судската пракса во повеќе пресуди на Европскиот суд за човекови права.

Апелациониот суд Скопје ја уважи жалбата на осомничениот и констатира дека се основани наводите од жалбата во делот со кои се оспоруваат причините поради кои Кривичниот совет на Основниот суд Скопје I С. констатирал дека постои законскиот основ за определување на мерката притвор во смисла на чл.165 ст.1 т.3 од ЗКП.

Имено, видно од списите на предметот, во конкретниот случај осомничениот Сеад Кочан е досега неосудуван, не се водат постапки за други кривични дела и не постојат особени околности кои го оправдуваат стравот дека истиот ќе го повтори противправното поведение. Ова пред се што осомничениот повеќе не е управител со неограничено управување во внатрешниот и надворешниот промет на ... Компани, туку напротив видно од доставената

тековна состојба од Централниот регистар на РМбр.... од 10.03.2017 година сопственик и управител е лицето А.К., со неограничени овластувања во внатрешниот и надворешниот промет. Оттука, за овој суд релевантно е дека во моментот осомничениот Сеад Кочан повеќе не е управител на правното лице ..., а ирелевантен е фактот кога е извршена промената на тековната состојба, на што укажува Јавниот обвинител од Јавното обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите, поради што не постои причината како основ предвиден во членот 165 ст.1 т.3 од ЗКП.

Врз основа на наведеното Апелациониот суд Скопје, делумно ја уважи жалбата на осомничениот преку неговиот бранител, а обжаленото решение на Кривичниот совет на Основниот суд Скопје I С. КС.бр.41/17 од 07.03.2017 година, го преиначи, така што мерката притвор против осомничениот, ја определи поради постоење на причината предвидена во чл.165 ст.1 т.1 од ЗКП и одлучи како во изреката на ова решение, а согласно чл.443 ст.3 од ЗКП.

АПЕЛАЦИОНЕН СУД СКОПЈЕ КСЖ.бр.135/17 од 15.03.2017 година.

Записничар
советот
Ирена Јањик
Шопова

Претседател на Судот -
Љиљана Ивановска